

Af hverju gerði Guð setti tré þekkingar góðs og ills í miðjum aldingarðinum?

“Ef hann vill ekki að gerast, hvers vegna setja þessi tré í miðjum aldingarðinum – og ekki utan veggja Paradise *” Veronika ákveður að deyja, Paulo Coelho. Fyrir Mari, persóna í skáldsögu “Veronika ákveður að deyja”, rithöfundur Paulo Coelho, brottvísun úr aldingarðinum Eden á þeim var handahófskennt og án lagagrundvöll “... bara til að brjóta handahófi lög, án lagalegra ástæða ekki borða ávöxtur góðs og ills “Sama. Hins vegar er hér að ofan spurning getur verið mótuð án þess að óttast allir refsingu, eða sem er að fremja a sacrilege eða guðlast. Miða að því að vita hvers vegna Guð setti tré góðs og ills þekkingu í miðjum aldingarðinum án hindrun sem kemur í veg fyrir manninn til að opna það, hins vegar, er vel ráðlagt að huga að lögum um að spyrja spurningu, og eftir sem spyr spurningu, geta hús mest fjölbreytt fyrirætlanir þeirra bunga.

Af hverju gerði Guð setti tré þekkingar góðs og ills í miðjum aldingarðinum?

Af hverju gerði Guð setti tré þekkingar góðs og ills í miðjum aldingarðinum?

Þessi spurning ætti ekki að vera aðeins með trúleysingjar, efasemdamenn, spásagnamönnum, spiritualists og aðra strauma veraldlega hugsuðir, en það verður að vera aðallega af kristnum. Ég meina ekki “kristnir” með fulcrum gegnum

trúarbrögð, siðferði, eða formsatriði, en þeir sem raunverulega trúa á kenningu Krists.

Spurningin er hægt að mótuð án þess að óttast allir refsingu, eða sem er að fremja a sacrilege eða guðlast. Miða að því að vita hvers vegna Guð setti tré góðs og ills þekkingu á miðjum aldingarðinum án hindrun sem kemur í veg fyrir manninn til að opna það.

En er það ráðlegt að hafa í huga að athöfn spyrja spurningu, og eftir því sem spyr spurningu, geta hús mest fjölbreytt fyrirætlanir þeirra bunga.

Til að skilja þetta gæði eigin spurningum, vér skulum hverfa aftur til the atburður í Eden:

The 'Snake' spurði spurningu við konuna, "Hefur Guð sagði örugglega," skuluð þér ekki eta af neinu tré í aldingarðinum "(Gen. 3: 1). The 'Snake' langaði að vita, eða að spyrja guðlega helgiathöfn? Hvað sjónarhorni áhugasamir um questioner?

Tilkynning hvað lævís 'Snake' gæti við spurningunni setja henni,

- Hann kallaði athygli Evu ávexti af skilningstrénu góðs og ills tré;
- áherslu hugmyndin um bann aukið, á rangan stað og það aldrei verið;
- Did konan finnst sjálf-tryggð með að sýna fram á 'Snake' betri þekkingu;
- Því var konan ekki að leita hælis í orði Guðs, og;
- Hann fékk tækifæri til að fletta ofan af lygi sem framleitt mistök.

Spurningin: "Hvers vegna gerði Guð setti tré í miðjum aldingarðinum 'skiptir máli og verður að gera þegar þú hefur löngun til að vita, þó, allt eftir samhengi, eða tíminn sem það er gert, er hægt að nota til að fletja. Vinsamlegast

athugið:

*“Ef hann vill ekki að gerast, hvers vegna setja þessi tré í miðjum aldingarðinum – og ekki utan veggja Paradise *”*

Veronika ákveður að deyja, Paulo Coelho, São Paulo, Publisher Earth Brasília, 2006, Page 108. .

Þegar frammi með spurningum eins og þessi er vel ráðlagt að athuga hvað hvatning á bak við það:

a) löngun til að vita, eða;

b) hvetja til að gagnrýna, að fletja, osfrv?

Önnur lið til að íhuga er átt við tilfinningalegt ástand á spyrjandi.

Spurningin á skjánum skal þó ætti maður ekki að afneita því aðeins tilfinningalega ójafnvægi augnablik. Hvers vegna efast um guðdómleika ástæðum aðeins þegar þú ert ekki vel á, þegar þú missir ættingja, þegar það kemur út af pirrandi sambandi, þegar þunglyndi, þegar banaslys, hamfarir osfrv?

Ef questioner vill komast að sannleikanum er ekki hægt að málamiðlun tilfinningalega.

Það er vitað að eitt af þeim vandamálum nútíma vísindi er tól, þ.e. greiningartæki tiltekinna vísindalegum atburðum. Hvernig á að greina atóm án greiningu tól trufla gangverki atóm? Ef greind með smásjá, ljósið sjálft jutting í atóm mun ekki trufla í hvað er að horfa, trufla mælingar og greiningu? Með því að kynna ákveðnar litarefni í frumum til að sjá það, ekki trufla ekki með gangverki efnasambanda þeirra?

Þeir munu segja greining sem veltur eingöngu rökrétt samskipti, sá leitar svar er skuldbundinn tilfinningalega? Ef spurningum, grundvöllur fyrir leit að þekkingu, þegar beset með hlutdræg þættir koma?

Það segir að ef maður er tilfinningalega hættu, þú munt heyra

aðeins það sem þú vilt heyra, og sjá aðeins það sem þú vilt sjá. Þannig höfum “við sanna yfirlýsingu af the vinsæll orðatiltæki: “. [Blindrabókasafns og þeir sem “vilja ekki sjá”](#)

Þar sem djöfullinn spurði við konuna, [“Hefur Guð sagði reyndar” Þú skalt ekki e ta af neinu tré í aldingarðinum](#) “(Gen. 3: 1), með áherslu á bann sem í raun ekki til, margir hugsuðir aðeins heyra og sjá í sið Guð gaf manninum bann. Jafnvel saka Guð að valda mann til óhlýðni, eða að Guð fann upp refsingu.

En það sem Guð sagði við manninn? Ekki trúleysingjar hafa lesið það sem Guð segir? Ekki gagnrýnendur opnuð og í raun lesa bókina sem inniheldur skrár yfir það sem Guð sagði?

Tilkynning það sem Guð sagði: [“Of öllum trjám í garðinum þú megir frjálslega borða...”](#) (Gen 02:16). Hvað Guð áherslu? Guð áherslu á að maður var frjáls, og það gæti verið að vild. Adam gæti frjálslega eta af neinu tré í aldingarðinum, þó ‘Snake’ áherslu konuna aðeins bann.

Það kemur á óvart að í endurgjalds gegn Guði vitnað orð Hans eins og skráð í Mósebók, sérstaklega, [“Of öllum trjám í garðinum megið þér frjálslega borða...”](#) (Gen 02:16). Venjulega merkja ávöxt þekkingu á góðu og illu tré aðeins ‘bannað ávöxtum’. Og ávöxtur “hefur aldrei verið “bannað” vegna öll tré maður gæti borða ‘frjálslega “.

Framköllun á ‘Snake’ veggfóðrið sannleikann til þeirra sem yndi augljóst að þeir vilja hjörtu þeirra. Rangt að amalgamate á hlutdræg spurningu guðlega lögmáli ‘Snake’, og túlka það aðeins sem bann. Jæja prédikarinn sagði: [“Heimskinginn hefur enga gleði í visku, en aðeins að birtast hvað þóknast hjarta þitt”](#) (Ok 18: 2).

Hvað er greinilegt í guðdómlegu sið? Guð gefur Adam iðkun frjálsan vilja!

Guð setti tré góðs og ills þekkingu í miðjum aldingarðinum, án

hindrun sem kom í veg maður að eta aldin þeirra til að gefa þér frelsi.

Ef tré þekkingar góðs og ills var ekki sett meðal annars tré Eden, Adam var í raun ókeypis? Það er frelsi þegar það eru engin takmörk? Hvernig á að hanna frelsi án staðfestu tilvísun?

Það eru engin takmörk fyrir Guði? Það er litið svo á að Guð er ókeypis, en hann getur ekki logið. Guð getur ekki farið aftur á orð Hans. Hann getur ekki lofað og uppfyllir! Þó Guð er Guð, leggur að orð Hans! Hins vegar er hann fullkominn tjáning á frelsi!

Frelsi er ekki að gera það sem er vetoed áður er hæfni til að hafna eða ekki bönnuð.

Án tré og án guðlega viðvörðun að það væri engin æfing á frelsi, og maðurinn er tengdur Guði jafnvel gegn vilja sínum. Reglan (frjálslega) og undantekning (en) fara saman að vera gerlegt nýting frelsi (Gen. 2:16 -17). Öll garður tré mætti sýni frjálslega, en maður ætti að íhuga að ef hann át af trénu góðs og ills þekkingu, myndu taka afleiðingunum (aðskilnaður frá Guði).

Þó búið frjáls, það væri engin ástæða fyrir slíkum frelsi ef Adam hafði ekki raunverulegur möguleiki að nýta það. Hvað er frelsi án möguleika á að þjáðir? Veldu bannað er í raun ekki frelsi vegna þess að það býr ekki í bönnuð áður möguleika á að hafna eitthvað gerlegt: nauðungarvinnu.

Rétt eins og samfélagi við Guð (líf) er hamlandi ástand sölu á dýrð Guðs (dauða), til að vera með Guð er frelsi, og fjarlægst hann þrældóm syndarinnar.

Aðeins þar sem andi Guðs er, þar er frelsi, svo að aðeins Guð maður er ókeypis og líf (2 Kor 3:17).

Adam ekki reyna ávexti til að vera frjáls, vegna þess að reyna

það, framhjá ástand handtekinn, senda eigin ákvörðun þeirra.

Á einhverjum tímapunkti Adam var þrýstingur til að taka ákvörðun?

Frelsi er einkaleyfi, ljóst, að Adam var ekki þvinguð til að gera neinar ákvarðanir. Hann var frjálfs, vegna þess að það var ekki einhver konar kúgun sem myndi neyða hann til að taka ákvörðun.

Adam vissi ekki afleiðingar gjörða sinna? Hann hafði ekki þekkingu til að taka ákvörðun? Það væri blessun fáfræði?

Baráttan fyrir upplýsingar hvaða pólitíska stjórn sem brýtur í bága við rétt á upplýsingum hafna er fasti fyrir mannkynið um aldir. En hvers vegna saka óhlýðni vakningu Guðs fyrir veitingu rétt svo kær Adam þegar upplýst um afleiðingar gjörða sinna?

Man er ókeypis aðeins þegar þú veist afleiðingar gjörða sinna. Man er frjálfs þegar þú ert leyft að taka ákvarðanir. Man er frjálfs þegar þú hefur þekkingu til að gera eigin ákvarðanir.

The guðlega lögmál var á engan hátt handahófskennt, fremur en nokkur réttarkerfi sem maður hefur alltaf fundið. The guðlega lögmál er mest háleit tjáning anda lögum: það ætlað að varðveita mikilvægustu eignir mannsins – líf og frelsi.

Þó ekki borða af trénu, Adam yrði áfram lífi (sameinast Guði), vegna þess að niðurstaðan var skýr: vissulega deyja (firringu frá Guði). Þó forðast tré þekkingar góðs og ills Adam myndi vera frjálfs, en eftir að borða, gera væri fangi eigin ákvörðun þína.

Fyrir Mari, persóna í skáldsögu “Veronika ákveður að deyja”, rithöfundur Paulo Coelho, brottvísun úr aldingarðinum Eden á þeim var handahófskennt og án lagagrundvöll *“... bara til að brjóta handahófi lög, án lagalegra ástæða ekki borða ávöxtur góðs og ills”* Sama.

Það er óhugsandi að einhver, og nota sem dæmi rök Mari eðli, í tengslum við réttarkerfi sem er samin þannig að venjulegt fólk skilur ekki kröfur, og þetta fyrirkomulag viðheldur meginreglu að enginn getur eignað fáfræði á lögum, spurning að það var arbitrariness í helgiathöfn Eden.

Það væri handahófskennt ef Guð lög í eigin þágu, en lögmál gefið Adam var eingöngu ætlað að varðveita það sem átti að manni. Gera einhver criminally ábyrgð, jafnvel þegar ókunnugt um lög, er að setja lög til hagsbóta lögum, ekki víkjandi lögum.

Það er ekkert í þeim svigrúm til að saka Guð arbitrariness, en kærendur vilt setja guðlega helgiathöfn í sviflausn, jafnvel búið undir réttarkerfi sem siglir neðri meginreglur guðlega lögmáli. Þótt guðdómlega lögmál miða að því að varðveita tvö dýrmætasta hluti sem var gefið manni, eru dómsvald í dag lagt til að miðla hagsmunaárekstra, að vera einstaklega sætt. Til dæmis: drepa einhvern kemur niður á fangelsisdóms.

Ásökun að Guð fann upp refsingu gegnum sið gefið Adam er byggt á einföldu rökfræði án þess jafnvel að rannsaka staðreyndir sem lýst er í Biblíunni *“Guð (...) á móti, skrifaði lög og fann leið til að sannfæra einhver að brjóta það, bara til að vera fær um að finna refsing”*idem.

“Og Drottinn Guð bauð manninum og sagði: Af öllum trjám í garðinum megið þér frjáltslega borða, en í trénu góðs og ills þekkingu, þú skalt ekki eta; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja”(Genesis 2:16 -17).

Hvað er afleiðing af ákvörðun mannsins að borða ávexti skilningstrénu góðs og ills? Death. Dauði sem Guð gerði tilvísun var ekki endirinn af mikilvægu hlutverkum í líkamanum, því þegar vísað er til líkamlegum dauða mannsins Hann notar hugtakið ‘aftur til ryk’.

Ef það var aðeins Adam og Evu í Eden, myndu þeir deyja fyrir hvern? Ákvörðunin um að borða ávexti myndi leiða sölu, hindrun

á milli Guðs og manna. Aðeins hugtakið “dauða” til að lýsa ‘nýr’ ástand viðeigandi að maður eftir fall.

Þegar Guð varaði: “Ekki skuluð þér eta”, var greinilegt að ef maður er ekki lengur vildi að tengjast og treysta á skaparanum (líf), sem nýta sér af þekkingu á góðu og illu ávöxtum. Sem maðurinn var ókeypis, ef ekki flest langaði til að lifa í umönnun ánaðar og þekkingu á Drottni, gæti ‘verið’ sundur frá honum (dauða).

Eftir að borða ávexti skilningstrénu góðs og ills, maður hefur orðið eins og Guð og vita skyn góðs og ills. The fjandskapur hindrun var reist (dauði, aðskilnaður, firring...), og maðurinn fór að spila með þá þekkingu sem aflað.

Guð enginn kúgar (Job 37:23), og freista einhver með illt (James 1:13), því haustið mannsins kom ekki frá skaparans. Það var maðurinn sem hóf tilvist skapara.

Eftir að borða ávexti og deyja (firringu), maðurinn varð þræll að eigin ákvörðun Hans. Þó að vera eins og Guð og vita skyn góðs og ills, hafði snúið Guð, því var beðinn um að halda sína eigin. Þegar hluti dýrð Guðs, maðurinn var ekki eins og Guð og vita skyn góðs og ills, en Guð kom frá öllu. Af öllum trjám í garðinum sem var plantað af Drottni maðurinn gæti borða að vild, með falli, maður var í höndum nauðsynlega þekkingu og þurfti að halda svita á enni hans (hershöfðingja 03:19).

The ástand Adam equates syni sem stjórnar emancipation föður síns: standa við sig. Þegar hann var kynnt nóg þar og hafa tilhneigingu aldingarði Guðs, nú, út úr garðinum, því að landið var sett til að framleiða þyrna og þistla, þannig að maður provesse lífsviðurværi sitt í gegnum sveita enni hans (hershöfðingja 03:18). Verkið var ekki refsingu, vegna þess að maður vann síðan það var sett í garðinum.

Maðurinn varð ‘sjálfstæð’ eftir fall, og var kastað út af aldingarðinum Eden til að hefja strit þeirra plægja land “erfitt” að framleiða svita samkvæmt ráðstöfun starfa mannsins

(hershöfðingja 03:23). Athugið að það er stór munur á milli “frelsis” (líf) og “sjálfstæði” (death). Þegar það er ókeypis, það er rótgróið samband milli aðila, en þegar koma sjálfstæði, eru samskipti skera Burt.

Áður fall maður var frjálst að ákveða hvort staðið aðskilin sig frá skaparans. Eftir fall, varð þræll eigin ákvörðun sína vegna þess að það hefur ekki leið til að fara aftur í skaparans. Þó að margir leita aftur til skapara á eigin spýtur, eru dæmdar til að mistakast.

Aftur til að lifa er aðeins hægt í gegnum skaparans sjálfs, bendir ástúðlega í gegnum orð hans. Sem maðurinn ekki gefa kredit (trúði) orðið sem var það til æviloka, er eina leiðin maðurinn aftur til lífsins er að trúa á orð holdtekna Orðs – Krists, sem í Eden var í tengslum við ‘teofanicamente “með Adam.

Það er ástæðan fyrir Kristur segir: “Sá sem trúir á mig, eins og ritningin segir, lækir lifandi vatns flæði innan Hans” (Jóh 07:38). Bara trúa Ritningin! Þú þarft ekki eins Eve gerði, að í stað þess að trúa á orð ímynd Guðs, leitast við að styrkja orði “Og konan sagði við höggorminn: Af ávöxtum garðinum tré borða, en af trénu sem er í miðja garðinum, sagði Guð, þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja “(Gen 3: 2 -3).

Það var nóg til að trúa orði Drottins sem sagði þeim að ‘deyja’ ef myndi nota frelsi sem þeir höfðu, og et af trénu góðs og ills þekkingu. Völdum höggorminn, Eve uppnámi sið, sem lagði áherslu frelsi, vakandi og varkár, sem gerir það a ‘lög’ stranglega prohibitive: “Þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja” (Gen. 3: 3).

Þar er aðeins einn ‘lög’ prohibitive í stað sið sem stuðlar frelsi, girnd virkar í manni, sem að skilja frelsi sið eins strangt boðorð (lög), synd rekur hvert girnd. Til dæmis: Eva leit til og sá að tréð var gott að eta af, ánægjulegt að augað

og æskilegt að gera einn vitur (Eins og hún talin ákvæðin sem stranglega vera boðorð, synd gegnum boðorðinu unnið hvert girnd), gripið hún ávöxtur og át.

Jafnvel þótt bann (lög) er ekki synd, maður veit aðeins girnd þegar blasa við bann (lögum). Freedom “af hverju tré þú megir frjáltslega borða ‘synd væri dæinn, það sama og að lifa án laga, vegna þess að lögum (bann) hefur aðeins rök fyrir illvirkjum (1 Tim 1: 9), en helgiathöfn um umönnun frjáls. Aðeins bann ‘skal ekki neyta þess “, synd held tilefni, vegna þess að það endar vinna hvert girnd.

En það var “frelsi maður bjó, en bann ‘borða ekki það “, girnd leiddi til syndar sem leiddi til dauða. Athugaðu að boðorðið sem var fyrir líf, varð dauða. Skipunin (lögmál) er heilagt, réttlátt og gott, og lögum (bann) jólasveininn þó synd finna tilefni á sið er drepíð Mann. Sin fann aðeins tilefni af því, af völdum spurningunni um höggorminn, Eve skilið að helgiathöfn var bundin stranglega prohibitive lög, og í gegnum boðorðinu “þú skalt ekki borða ‘, synd blekkt hana og drap hana.

Því allir að lesa ritningarnar verður að skilja að þar sem andi Drottins er þar er frelsi, en lög einn ávinnur reiði: fyrir synd mun alltaf finna tilefni í lögum um losta.

Lögin er aðeins lögð á áráðarmanna (1 Tim 1: 9), og vegna þess að illræðismenn (Gal 3:19). Bæði lög, “[etið af trénu sem ég bannaði þér að eta](#)” (Fyrsta Mósebók 03:11), sem lögmáli Móse var bætt vegna afbrot, því það rekur reiði Guðs, í stað þess að umönnun samþykktir, sem er réttlætanlegt fyrir réttlátu (1 Tim 1: 9).

Til að vinna á ‘Snake’, Eva var nóg til að halda sig við guðlega lögmáli eins og Kristur gerði þegar hann sagði: “[Það er ekki skrifað á einu saman brauði gerir maður lifandi, en á hverju því orði sem fram gengur af munni Guðs](#)” (Mt 4 : 4). Það er munur á milli:

- Hvað sagði Guð, “Af öllum trjám í garðinum megið þér frjálsglega borða, en í trénu góðs og ills þekkingu, þú skalt ekki eta; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja “(Genesis 2:16 -17);
- Hvað Eve sagði: “Frá ávöxtur trjáanna í garðinum borða, en af ávexti trésins, sem stendur í miðjum aldingarðinum, sagði Guð, Þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja” (Gen 3: 2 -3) .

Hún gleymdi að öll tré gæti borða að vild, sem leiddi til skakkur niðurstöðu: “Þú skalt ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það ...”.

Þó réttarkerfi í dag eltir brotamaður að leggja fram tilskildum refsingu, ákvæðin um Eden setti bara Mann meðvitaðir um afleiðingar gjörða sinna. Guð hefur ekki stunda manninn að refsa honum fyrir að maðurinn orðið afleiðingar af ákvörðun sinni svo át ávöxt.

Þó að Snake gerði grein góðs og ills eins aðlaðandi fyrir menn borða ávexti, aðeins Guð varaði við því að ef hún át ávöxt, maðurinn myndi koma hindrun milli manns og Guðs (dauði, synd, firring, þrælahald).

Ef Guð setti hindrun milli manns og tré góðs og ills þekkingu, koma á tengslum á tortryggni milli skaparans og veru. Í dag efasemdamenn saka ekki Guð gera ‘atkvæði’ traust hjá mönnum. Ef það var hindrun á milli manns og tré þekkingar góðs og ills, myndi halda því fram að á einhverjum tímapunkti maðurinn var frjáls.

Hvað sjáum við? Hver er tilgangur þeirra spurninga sem eru hækkuð í dag? Leita upplýsinga eða vilt fletja Guð?

Það hvatningu til glæpa, óhlýðni, uppreisn eftirfarandi lögmál?

“Drottinn Guð bauð manninum og sagði: Af öllum trjám í

garðinum megið þér frjálslega borða, en í trénu góðs og ills þekkingu, þú skalt ekki eta, því að í dag sem þú borðar af honum þú vissulega deyja” (Genesis 2:16 -17).

- Guð leggur áherslu fullkomið frelsi – “Af öllum trjám í garðinum megið þér frjálslega borða...”;
- Formleg tilkynning án þess að komi ákvörðun: “... en í trénu góðs og ills þekkingu, þú skalt ekki eta ...”;
- Alert hvatning, þekkingu sem þarf til ákvörðunar: “... að í dag sem þú borðar af honum þú vissulega deyja”;
- Afleiðingin af ákvörðun: “... vissulega deyja”;
- vel ‘löglegur’ að “tutored”: líf og frelsi.

Ef Biblían recount sem Guð fór tréð fyrirvaralaust í garðinum, og gróðursett meðal annarra svipaðra tré, og unwittingly maður át ávöxt og dó, saka Guð um að vera hljóður, ósanngjarnt og án kærleika til sköpunar Hans.

Mari, eftir yfirheyrslu hvatning Guðs setja tré þekkingar góðs og ills í miðjum aldingarðinum, satirizes frásögn af atburðum eftir fall mannsins og bendir til þess að Guð var að sadismar:

“Þegar lög voru brotin, Guð – Almáttugur Dómari – jafnvel herma að stunda, eins og ef þeir vita allar mögulegar fylgsni. Með englarnir horfa og skemmtilegur sig með prakkarastrik (líf fyrir þá líka að vera mjög í uppnámi, þar Lucifer hafði skilið Heaven), byrjaði hann að ganga. Mari hélt svona Biblíunni leið myndi gera fallega vettvangur í spennusögu: skrefin Guðs, lítur hræddur um að hjónin skipst sín, fætur skyndilega hætt við hliðina á skyndiminni “Sama.

Hvað Mari lögfræðingur bókarinnar er, margir gera á degi til dags. Nota faglega þekkingu sína, eða fræðileg þjálfun þeirra til að fletja það sem þeir skilja ekki.

Skrefin Guðs í Eden myndi vettvangur í spennusögu? Guð hefur fætur? Guð herma að stunda? Guð var sadistic?

Legal þekkingu, sögulegum og jafnvel vísinda ófullnægjandi til að meta spurningum hér að ofan. En ef þú ert segir þekkingu, það er engin hindrun í hvaða Biblían leið.

Almennt ógætinn skoða þetta teygja á Biblíunni Guðs í dýrð Hans og vegsemd hins vegar gleyma því að í Biblíunni eru fjölmargir viðburðir guðsvitrun. Guðsvitrun er guðfræðileg hugtak náttúrunnar sem þýðir birtingarmynd Guðs í hvaða sæti, hlutur eða manneskja. Atburðirnir talin mest sláandi er átt við fólkið í Abrahams (Mósebók 18: 1 -2) og Moses (Ex 3: 2 -6).

En mikilvægasta guðsvitrun kom í Eden því Adam var búin til úr leiri jarðar og var í tengslum beint með látum mynd Guðs – Kristi. Hver er ímynd Guðs? The rithöfundur Hebreabréfið segir Kristur, sonur Guðs (Heb 1: 2 -3). Jesús er ímynd Guðs, erfingi allra hluta, og í gegnum hann heimurinn var orðinn, þar á meðal sköpun Adams (Ok 30: 4).

Þegar Guð sagði: “[Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar, eftir líkingu okkar](#)” (Gen. 1:26), the ímynd Guðs var í forsvari af þessu verkefni. Eins og Guð skapaði manninn eftir sinni mynd? The ímynd hins ósýnilega Guðs, eilífa Orð sem var staðfest, einnig alla sköpun, skapaði manninn sem mynd hennar (hershöfðingja 01:27; Rom 5:14).

Minnug þess að tala er ekki mjög mynd af því, höfum við aðeins dýrlegur Kristur er ímynd og líkingu Guðs, og aðeins menn sem birtast aftur með honum ná eilíft tilgangi stofnað í Eden sem er að menn eins og mynd Kristur, í samræmi við framtíðarsýn Krists, sem er ímynd Guðs (hershöfðingja 01:27).

Guð skapaði manninn í mynd Krists þann sem er eins og hann, það er, eins og syni hans. Og eins og maður var í mynd Guðs son? Sonur Guðs (mynd Guðs) til vegar. Það er, svo Guð skapaði manninn mynd sonar síns, sonur skapað (Gen 01:27).

Það er ástæðan fyrir Guð myndaði (hendur) manninn af leiri jarðar og blés í Hans (anda) í nösum (munni) (Gen. 2: 7). Þar

að auki, gróðursett garður í Eden, og setti þar manninn, sem er ekki mjög mynd (gefið) áður en mynd Krists, sem er tjá (nákvæmlega) mynd Guðs.

Drottinn Jesús nota hendurnar til að gera hjálpar fyrir Adam (Genesis 2:21), talaði við nokkra (hershöfðingja 3: 8), og gerði fót fyrir bæði (Gen. 3:21). Eða Adam ekki fela því hann heyrði fótatak fyrir því að hann heyrði rödd ímynd Guðs. Þeir faldi vegna þess að ég vildi ekki Guð (guðsvitrún = ímynd Guðs) Sá þá án búninga.

Eins og Kristur birtist Abraham, einnig birst og var í tengslum við Adam, sem var mynd Hans [“Abraham faðir yðar vænti þess með fögnuði að sjá dag minn, og hann sá hann og gladdist”](#) (John 08:56; Rom 5:14).

Fyrir þá sem ekki skilja þessa atburði, það virðist fyndinn Allan öflugur Guð leita núna í aldingarðinum Eden, en Adam var í tengslum við ímynd Guðs, því að hann fékk frá honum helgiathöfn. Stundum Drottinn vitjaði hjónin í garðinum, gerði það í guðsvitrún, ekki unfading dýrð.

The CD Drottins var ekki með þrumuraust, sem fram í öðrum leikjum, en Adam talaði við einhvern sem var Hans jafningi, eins og hann. Eftir fall, Guð talaði aftur með Adam og hann hafði alltaf, og ekki með eldi, eldingum, þrumur og dimmu að skelfa hann.

Nú þegar Guð kallaði þá til að klára daginn, hjónin ákveðið að fela. Far frá Guði herma að stunda, áður en þar er að setja út á að fela. Að lokum, til að biðja þá aftur: “Hvar ertu” Adam sagði Follies þeirra og skömm að vera nakinn.

Maðurinn hefur orðið eins og Guð og vita skyn góðs og ills (Gen 03:22). Adam og Eva náð ‘Snake’ sagði þeim (Gen. 3: 5), þó nýtt firringu frá Guði.

Það var ekki Guð sem lagðar eru á Karla þúsundir reglum og lögum sem þeir hafa. Þörfin fyrir reglum og lögum er eitthvað

mjög eðli mannsins.

Jafnvel áður en synd, þegar spurt af höggorminn Eve aukið guðdómlega boðorð: “Þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja” (Gen. 3: 3). Men fyrir þig eru lög, vegna þess að þeir búa lögum, reglum og revel í siðferðismálum. Þúne allir sem passa ekki inn í reglum hennar.

Guð skapaði nakinn manninn og gaf þeim eigi lög gegn nekt, en maðurinn fannst skammast sín, og ákvað að eigin frumkvæði til að ná sér (Gen. 3: 7).

Hvers vegna fletja Guð, ef allt hann skapaði var gott? “En, maður, þú sem ert þú, að Guð? Eigum hlutur myndast segja honum að myndast það, Hví hefir þú gjört mig svona?” (Rm 9:20 -21) ?.

The igniters aðeins sjá hina guðdómlegu lögmáli leið fundin upp af Guði til að refsa manni, þó, hvað réttarkerfi líkan er að bíða eftir að refsa manni: núverandi réttarkerfi eða helgiathöfn Eden? Eitthvað er fyrirbyggjandi í réttarkerfi í dag?

Að lokum, leggja áherslu á við þörfina til að spyrja spurninga, þó fáránlegt að þeir kunna að virðast í fyrstu, ef við erum áhuga á þekkingu, hins vegar þegar sprengjuárás með spurningu, endurskoða ásetningi spyrjandi.

Eftir skýra ásetningi spyrjandi, ef þú ert ekki viss skaltu leita að svari í Biblíunni, sem postuli James var ljóst þegar hann sagði: “Nú ef einhvern yðar brestur visku, biðja Guð, sem gefur öllum óspart og án háðungar og verður að gefa” (Jakobsbréfið 1: 5).